

Svar (12/9 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt sagen for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Fredag morgen den 18. august 1995 udsendte Miljøkontrollen i København en pressemeddelelse om, at luftforureningen med kvælstofoxid (NO₂) var højere end nogen sinde, i.e. 263 µg/m³, og Miljøkontrollen opfordrede bilisterne til at lade bilen stå.

I Danmark såvel som i resten af EU findes for NO₂ en grænseværdi på 200 µg/m³, som må overskrides i 2 pct. af tiden på årsbasis og et sæt vejledende grænseværdier på 135 µg/m³ og 50 µg/m³, som må overskrides i henholdsvis 2 pct. og 50 pct. af tiden. De vejledende grænseværdier er såkaldte langtidsmål.

Miljøkontrollen måler 2 steder i det indre København, på H.C. Andersens Boulevard (HCAB) og i Bredgade. Målingerne foretaget den 18. august viste, at den høje værdi på 263 µg/m³ kun forekom på HCAB og kun mellem klokken 7 og 8. På Bredgade var de højeste værdier mellem 130 og 140 µg/m³. På begge målestationer var værdierne under 120 µg/m³ og typisk mellem 50 og 110 µg/m³ i den øvrige del af døgnet. (Danmarks Miljøundersøgelser (DMU) målte generelt forhøjede NO₂-niveauer i det landsdækkende luftkvalitetsmåleprogram på grund af det varme, stille vejr).

NO₂ i en gade fremkommer som summen af 3 hovedbidrag:

- 1) bybaggrund, som er relativt homogen i hele byområdet, og som stammer fra trafikken i området samt fra øvrig anvendelse af fossilt brændsel, herunder fjerntransport
- 2) Lokalt dannet NO₂ ved en kemisk reaktion mellem kvælstofilte (NO) fra trafikken og ozon samt
- 3) Lokalt emitteret NO₂ fra trafikken. Sidstnævnte udgør 5-10 pct. af NO-emissionen fra benzinmotorer og op til 25 pct. fra dieselmotorer.

Den usædvanlig høje værdi målt på HCAB den pågældende enkelte time kan ikke forklares ud fra de to første bidrag, dels fordi bybaggrunds niveauet og ozonniveauet var for lavt, og dels fordi der så skulle være tilsvarende høje værdier i Bredgade. Hvis målingen på HCAB er korrekt og der således ikke er tale om en kortvarig instrumentfejl, kan det kun skyldes et stort, direkte NO₂-bidrag ved målestationen, f.eks. fra en stor dieselmotor, lastbil, gravko eller lignen-

de på stedet. På det foreliggende grundlag kan det ikke afgøres, om der er tale om en instrumentfejl.

Det er Miljøstyrelsens og DMU's opfattelse, at Miljøkontrollens informationssystem, som har til formål at oplyse om luftkvaliteten i et område, bør baseres på en grundig vurdering af situationen. En enkelt times målinger på en enkelt målestation gør systemet meget følsomt over for helt lokale forhold og eventuelle instrumentfejl. Et informationssystem bør omfatte en vurdering af, om målingen er sandsynlig, f.eks. ved hjælp af målinger af andre relevante parametre eller modelberegninger. Vurderinger af den art indgår bl.a. i det eksisterende smog-varslingsystem, som drives på grundlag af DMU's og Miljøkontrollens målinger i samarbejde med Miljøstyrelsen, Sundhedsstyrelsen, Danmarks Meteorologiske Institut og Miljøkontrollen i København.

Miljøstyrelsen vil med Danmarks Miljøundersøgelser og Miljøkontrollen drøfte den konkrete høje måling i timen mellem klokken 7 og 8 den 18. august på H.C. Andersens Boulevard i lyset af det anførte.«

Spm. nr. S 2562

Til miljø- og energiministeren (7/9 95) af:

Niels J. Langkilde (KF):

»Hvordan harmonerer ministerens påstand i en kronik i B.T. den 14. juni 1995 om, at Naturklagenævnet »enstemmigt« har »tilkendegivet, at min beslutning var i orden« med medlem af Naturklagenævnet Jens Jørgen Bolvigs indlæg i samme avis den 25. august 1995?«

Begrundelse

Det radikale medlem af Naturklagenævnet skriver i sit debatindlæg: »Nævnet er desværre afskåret fra at tage stilling til, om det omhandlede areal ved de meget natursmukke og enestående områder omkring Fosdalen i Hanherred ud fra naturbeskyttelseshensyn burde have været henført til arealer, hvor skovplantning er uønsket.«

Ministerens påstand synes således uforenelig med bl.a. den nævnte oplysning i debatindlægget.